

Неділя 14 липня, 2024

ТЕМА — ЄВХАРИСТІЯ

ЗОЛОТИЙ ТЕКСТ: Амос 5 : 14

*“Шукайте добра, а не зла, щоб вам жити, і буде із вами
Господь, Бог Саваот, так, як кажете ви.”*

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: Приповісті 16 : 1-3, 5, 6, 17

1. Заміри серця належать людині, та від Господа відповідь язика.
 2. Всі дороги людини чисті в очах її, та зважає душі Господь.
 3. Поклади свої чини на Господа, і будуть поставлені міцно думки твої.
 5. Огида для Господа всякий бундючний, ручуся: не буде такий без вини!
 6. Провина викуплюється через милість та правду, і страх Господній відводить від злого.
 17. Путь справедливих ухиляться від зла; хто дорогу свою береже, той душу свою охоронює.
-

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. 2-а хроніки 7 : 14

14. і впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зо злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!

2. 2-а хроніки 34 : 1-4, 8, 14, 18, 19, 21-23, 26, 27, 29, 30, 30-32, 33

1. Йосія був віку восьми літ, коли він зацарював.

2. І робив він угодне в Господніх очах, і ходив дорогами свого батька Давида, і не вступався ані праворуч, ані ліворуч.

3. І восьмого року царювання свого, будучи ще юнаком, розпочав він звертатися до Бога батька свого Давида, а дванадцятого року розпочав очищати Юду та Єрусалим від пагірків, і Астарт, і бовванів різаних та литих.

4. І порозбивали перед ним Ваалові жертівники, а стовпи сонця, що були на них, він повирубубував, а Астарті, і боввани різані та литі поламав і розтер ...

5. і очистив Юдею та Єрусалим.

8. А вісімнадцятого року царювання його, по очищенні Краю та Божого дому, послав він щоб направити дім Господа, Бога його.

14. А коли вони виймали срібло, принесене до Господнього дому, священик Хілкійя знайшов книгу Господнього Закону, даного через Мойсея.

18. І доніс писар Шафан цареві, говорячи: Священик Хілкійя дав мені книгу. І Шафан перечитав з неї перед царем.

19. І сталося, як цар почув слова книги Закону, то роздер свої шати...

21. Ідіть, зверніться до Господа про мене та про позоставих в Ізраїлі та в Юдеї, про слова цієї книги, що знайдена. Великий бо гнів Господній, що вилився на нас за те, що батьки наші це дотримували Господнього слова, щоб робити все, як написано в цій книзі.

22. І пішов Хілкійя та ті, кому звелів цар, до пророчиці Хулди....., а вона сиділа в Єрусалимі на Новому Місті, і говорили до неї про це.

23. А вона сказала до них:

26. А Юдиному цареві, що послав вас звернутися до Господа, скажете йому так: Так говорить Господь, Бог Ізраїлів, про ті слова, які ти чув:

27. За те, що зм'якло твоє серце, і ти впокорився перед лицем Бога свого, коли ти почув слова Його на це місце та на мешканців його, і ти впокорився перед лицем Моїм, і роздер свої шати та плакав перед Моїм лицем, то Я також почув, говорить Господь.

29. А цар послав, і зібрав усіх старших Юдеї та Єрусалиму.

30. І ввійшов до Господнього дому цар, і кожен муж Юдеї, і мешканці Єрусалиму, і священники, і Левити, і увесь народ від великого й аж до малого, і він прочитав уголос слова книги Заповіту, знайденої в Господньому домі.

31. І став цар на своєму місці, і склав заповіта перед Господнім лицем, щоб ходити за Господом та додержувати заповіді Його, і свідчення Його, і устави Його всім серцем своїм та всім життям своїм, щоб виконувати слова того заповіту, що написані в тій книзі.

32. І наставив він кожного, хто знаходився в Єрусалимі та в Веніяміні, до того. І мешканці Єрусалиму робили за заповітом Бога, Бога своїх батьків.

33. І Йосія повикидав усі поганські гідоти з усіх країв, що в Ізраїлевих синів, і змусив кожного, хто знаходився в Ізраїлі, служити Господеві, їхньому Богові. За всіх днів його вони не відступали від Господа, Бога своїх батьків.

3. 1-е Тимофію 2: 1-5

1. Отже, перш над усе я благаю чинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх людей,

2. за царів та за всіх, хто при владі, щоб могли ми провадити тихе й мирне життя в усякій побожності та чистості.

3. Бо це добре й приємне Спасителеві нашому Богові,

4. що хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди.

5. Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, людина Христос Ісус,

4. від Матвія 4 : 17

17. Із того часу Ісус розпочав проповідувати й промовляти: Покайтеся, бо наблизилось Царство Небесне!

5. від Матвія 6 : 5-8

5. А як молитесь, то не будьте, як ті лицеміри, що люблять ставати й молитися по синагогах та на перехрестях, щоб їх бачили люди. Поправді кажу вам: вони мають уже нагороду свою!

6. А ти, коли молишся, увійди до своєї комірчини, зачини свої двері, і помолися Отцеві своєму, що в таїні; а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно.

7. А як молитесь, не проказуйте зайвого, як ті погани, бо думають, ніби вони будуть вислухані за своє велемовство.

8. Отож, не вподобляйтеся їм, бо знає Отець ваш, чого потребуєте, ще раніше за ваше прохання!

6. 1-е Петра 2 : 1-5, 11, 12, 15, 16, 25

1. Отож, відкладіть усяку злобу, і всякий підступ, і лицемірство, і заздрість, і всякі обмови,

2. і, немов новонароджені немовлята, жадайте щирого духовного молока, щоб ним вирости вам на спасіння,

3. якщо ви спробували, що добрий Господь.

4. Приступайте до Нього, до Каменя живого, дорогоцінного, що відкинули люди Його, але вибрав Бог.

5. І самі, немов те каміння живе, будуйтеся в дім духовий, на священство святе, щоб приносити жертви духовні, приємні для Бога через Ісуса Христа.

11. Благаю вас, любі, як приходьків та подорожніх, щоб ви здержувались від тілесних пожадливоростей, що воюють проти душі.

12. Поводьтеся поміж поганями добре, щоб за те, за що вас обмовляють вони, немов би злочинців, побачивши добрі діла, славили Бога в день відвідання.

15. Бо така Божа воля, щоб добродіє глумили неумислених людей,

16. як вільні, а не як ті, що мають волю на прикриття лихого, але як раби Божі.

25. Ви бо були як ті вівці заблукані, та ви повернулись до Пастиря й Опікуна ваших душ.

7. Якова 4 : 10

10. Упокоріться перед Господнім лицем, і Він вас підійме!

***Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" -
написанного Цілительницею та Пророчицею Мері Бекер Едді***

1. 481 : 2-3

Людина підпорядкована Богу, Духу, і нічому іншому.

2. 258 : 11-15

Людина відображає нескінченність, і це відображення — є дійсна ідея Бога.

Бог виражає в людині нескінченну ідею, яка вічно розвивається, шириться й піднімається все вище і вище, маючи безмежну основу.

3. viii : 1-8

Відтоді, як авторкою була відкрита могутність Істини, що проявляються в лікуванні, як хвороб, так і гріха, її система була повністю випробувана й не ошукала очікувань; однак, щоби досягти висот Християнської Науки, люди повинні жити в слухняності її божественному Принципу. Щоби розвилася повна міць цієї Науки, розлад тілесних почуттів мусить поступитися гармонії почуття духовного, подібно тому, як сольфеджіо виправляє фальшиві ноти й надає акордам приємне озвучення.

4. 3 : 32-16

Поки серце далеке від божественної Істини й Любові, ми не можемо приховати невдячності нашого даремного життя.

Ефективні прохання

Більш за все ми потребуємо молитви гарячого бажання рости в благодаті — молитви, вираженої в терпінні, лагідності, любові й добрих справах. Дотримувати заповідей нашого Вчителя й дотримуватися його прикладу — це наш справжній обов'язок щодо Нього і єдиний переконливий доказ нашої подяки за все, що Він зробив. Одного зовнішнього поклоніння, самого по собі, недостатньо, щоби виразити щиру, серцеву подяку, тому що він сказав: «Якщо любите мене, дотримуйтеся моїх заповідей».

Звичне внутрішнє зусилля бути завжди добрим і праведним, — це і є безперестанна молитва. Мотиви такої молитви позначаються принесеними нею благословеннями, — благословеннями, які, навіть якщо ми про них і не говоримо, все-таки свідчать, що ми гідні бути спільниками Любові.

5. 7 : 32-6

Небезпека молитви вимовленої вголос

Лицемірство пагубне для віри. Багатослівна молитва може створити спокійне почуття самовиправдання, незважаючи на те, що вона робить грішника лицеміром. Ми ніколи не повинні втрачати віри в чесних серцем, але мало надії для тих, хто тільки зрідка стає вічна-віч зі своїми пороками, та ще й намагається їх приховати.

6. 8 : 10-18, 28-30

Прагнення й любов

Що сказати про людину, зовні хоча й ревну й богомольну, але в якій немає чистоти і, отже, немає щирості? Якби вона досягала висоти у своїй молитві, не було б підстави судити її. Якщо ми відчуваємо прагнення, смиренність, дяку й любов, виражені нашими словами, — це Бог прийме, але буде мудро не намагатися обманювати самих себе або інших, «тому що немає нічого таємного, що не відкрилося б». Сповідання й молитви вголос в одному відношенні подібні милосердю — вони «покривають безліч гріхів». Якими б палкими словами не виражалася молитва про смиренність, вона не завжди означає бажання смиренності. Якщо ми відвертаємося від жебраків, ми не гідні одержати нагороду від Того, Хто благословляє жебраків. Ми зізнаємося в тому, що в нас дуже зле серце і просимо вивести його на чисту воду, але чи не знаємо ми вже про це серце більше, ніж ми готові відкрити своїм близьким?

Випробовувати серце

Нам потрібно перевіряти себе і знати, які прихильності й наміри наших сердець, тому, що тільки у такий спосіб ми довідаємося, які ми є в дійсності.

7. 568 : 30-32

Самозречення, через яке ми віддаємо все заради Істини, або Христа, у нашій боротьбі проти омани, є правилом Християнської Науки.

8. 14 : 31-20

Духовне святилище

«Ти ж, коли молишся, увійди в кімнату твою, і, зачинивши двері твої, помолись Батькові твоєму, який потай; і Батько твій, що бачить таємне, вшанує тебе відкрито». Так говорив Ісус. Кімната символізує віттар Духа, двері якого закриваються перед гріховним почуттям, але впускають Істину, Життя й Любов. Закрита для омани, вона відкрита для Істини, і навпаки. Батько, «який потай», не видимий для фізичних почуттів, але Він знає все і вшановує згідно з намірами, а не згідно зі словами. Щоби проникнути в серце молитви, двері почуттів, котрі завжди помиляються, повинні бути закриті. Вуста повинні бути німі й матеріалізм безмовний, щоби людина могла спілкуватися з Духом, божественним Принципом, Любов'ю, який повністю знищує всяку оману.

Діюча молитва

Щоби правильно молитися, ми повинні увійти в молитовну кімнату свою й зачинити двері. Ми повинні зімкнути вуста і змусити матеріальні почуття змовкнути. У тихому святилищі гарячого благання ми повинні заперечувати гріх і затверджувати все-буття Бога. Ми повинні вирішитися взяти свій хрест і із чесним серцем піти вперед, щоб, молитовно працюючи й пильнуючи, знайти мудрість, Істину й Любов.

9. 459 : 3-11

Просування вперед через жертви

Під впливом Християнства люди природно відвертаються від матерії і звертаються до Духа, як квітка від темряви повертається до світла. І тоді людина осягає те, чого «не бачило... око, і не чуло вухо». Апостол Павло й Апостол Іоанн ясно розуміли, що подібно тому як смертна людина досягає мирських почесностей лише шляхом жертв, так і небесні блага вона знаходить тільки відмовившись від усього мирського. Нехай не буде в неї нічого загального з людиною, поглиненою мирськими пристрастями, спонуканнями й цілями. Не судіть про просування Християнської Науки в майбутньому по вже пройденому нею шляху, щоби вам самим не виявитися засудженими за те, що ви не зробили першого кроку.

10. 241 : 19-22

Сутність усякого поклоніння — це відображення й демонстрація божественної Любові, зцілення від хвороби і знищення гріха. Наш Учитель сказав: «Якщо любите мене, дотримуйтесь моїх заповідей».

11. 326 : 3-22

Любити Бога вище всього

Якщо ми прагнемо іти слідом за Христом, Істиною, ми повинні йти шляхом, призначеним Богом. Ісус сказав: «Віруючий у мене справи, які творю я, і він створить». Той, хто прагне досягти джерела і знайти божественні ліки від усіх хвороб, не повинен намагатися піднятися до висот Науки якоюсь іншою дорогою. Уся природа вчить Божій любові до людини, але людина не зможе полюбити Бога сильніше всього і присвятити всі свої прихильності духовному, доки вона любить матеріальне або покладається на нього більше, ніж на духовне.

Ми повинні відмовитися від матеріальних принципів, незважаючи на те, що вони визнані віддавна, якщо ми прагнемо знайти в Христі свого єдиного Спасителя. Великий зцілитель смертного розуму зціляє й тіла — і зціляє їх не частково, а повністю.

Ви можете [прямо] зараз знайти мету й мотив, щоби жити праведно. Маючи такий намір, ви вступаєте на правильний шлях. Ви почали з таблиці множення Християнської Науки, і ніщо, крім невірних намірів, не може перешкодити вашому просуванню. Якщо мотиви вашої духовної роботи й молитви правильні, Батько ваш відкриє вам шлях. «Хто ж збив вас зі шляху й перешкодив вам бути слухняними істині?» (До галатів 5:7)

12. 367 : 17-23

Сіль землі

Учні Христової Науки займають у цей час те місце, про яке говорив Ісус своїм учням, сказавши: «Ви — сіль землі». «Ви — світло для світу. Не може сховатися місто, що існує на верховині гори». Пильнуймо, працюймо і молимося, щоб ця сіль не втратила своєї солоності, щоб це світло не було приховане, а сяяло і струменіло у полуденній славі.

АМІНЬ! АМІНЬ! та АМІНЬ!
